

24

FILE COPY ONLY
DO NOT REMOVE

הנסיון הקטן/אנטואן דה סנט אקסטופרי
עיבוד להמוחה מלכה מעין

חמונה א - המגישה עם הנסיון הקטן

(על הבמה טייס העובר בתיקון מטוס, בצד ימין של הבמה קריין בישיבה, תאורה על הקריין בלבד, לאט לאט עולים האורות על כל הבמה)

קריין א

התאונה קרתה במדבר סהרה, מנוע המטוס התקלקל; לא היו אהו לא לא מכונאי ולא נוטעים, לכן ניסה לעשות בכוחות עצמו את מלאכת התיקון הקשה.

הייתה זו שאלת חיים או מות, כי כמות המים שהיתה ברשותו לא הספיקה אפילו לשבוע ימים.

(מוטיקה הנלך הליכה אטית, בקושי צונח ונרדם, האור דועך אלומת אור על הנסיון המופיע לידו)

אנא... ציר לי כבשהו

נסיר

מה?

טיס

ציר לי כבשה, בבקשהו

נסיר

מה אתה עושה כאן?

אנא... ציר לי כבשהו...

נסיר

(מוציא פיסת נייר ועט מפיטו)

טיס

אינני יודע לצייר.

איך דבר, צייר לי כבשהו

נסיר

(מצייר... הנסיון מסתכל בציור)

לא! כבשה זו חולה מאוד. ציר לי אחרת.

נסיר

(חוזר ומצייר מחזש והנסיון אינו מרגצה טוב)

זו כבשה זקנה מדי.

הטיס מצייר תיבה)

זוהי תיבה. הכבשה שאתה רוצה בה נמצאת בתוך התיבה.

טיס

(נסיה שמח)

סוף סוף הבנת. אתה חושב שבבשה זו צריכה הרבה עשב?

נסין

מדוע אתה שואל?

טיס

מי אצלי הכל קטן מאד...

נסין

העשב יטטיק לה בחולט. הרי נתתי לך כבשה קטנטנת.

טייס

(מסתפל על הצידור, לזוב) לא קטנטנת כל-כך... ראה, היא נרדמה..

נסין

(הנסיך יוצא אל עומק הבמה)

(הטייס ממשיך בעבודת התיקון) (הנסיך חוזר)

מה הדבר הזה? (מראה על מטוס)

נסין

זה מטוס, המטוס שלי, אני טס בו.

טייס

מה? נפלת מן השמיים?

נסין

כן

טייס

אכן מוזר הדבר (צוחק צחוק מצלצל) אם כן, גם אתה ירדת מן

נסין

מד השמיים? איזהו הכוכב ממנו באת?

ואתה, באת מכוכב אחר?

טייס

(הנסיך אינו עונה; מסתכל על המטוס, מניע בראשו ומעיר)

מובן שבכלי זה לא יכלת לבוא ממרחק רב ביותר (ממשיך לחלום

נסין

מוציא את טיסת הנזיר עליה מצוירת הכבשה הכיסו ומסתכל בה)

מאין באת? לאן אתה רוצה להביא את כבשתי?

טייס

(מהורהר) טובה הקומטה שנתת לי, בלילה תוכל הכבשה ללון בה.

נסין

ודאי, ואם תהיה ילד טוב, אתן לך חבל לקשור את כבשתך ביום.

טייס

לקשור אותה? איזה רעיון מוזר!

נסין

אם לא תקשור אותה, תתעה ותאבד

טייס

(צוחק) לאן תלך לטי דעתך?

הנסיך

תלך לאן שתלך, ישר תלך

טייס

אין דבר (בכבוד ראש) - על פוככי גבול קטן כל פרו (מוסיף בעצב)

נסין

ההולך בדרך הישר אינו מרחיק לבת...

(אל עצמו מהורהר) כנראה שהנסיך בא מכוכב רחוק וקטן. אולי לא גדול אפילו מפיית רגיל. זוהי הכוכבית הידועה בשם "β 612" אסטרונום תורכי ראה אותם בטלסקופ פעם אחת בלבד, בשנת 1909 (יוצא)

הטים

תמונה - עצי באובב

(אור על הקריין בלבד, הרקדנים נכנסים למרכז הבמה בחושך. תוך כרי הקריאה)

יום יום נפאשו וכן ידע עוד ועוד על כוכבו של הנסיך הקטן ועל מטעו. נודע לו כי על כוכבו של הנסיך הקטן ישנם עשבים טובים ועשבים שוטים. במים הם בחביון האדמה עד שעולה בדעתו של אחד מהם להתעורר.

קריין ב'

(מ ו ס י ק ה - ו י ק ו ד , עצי הבאובב,)

על כוכבו של הנסיך הקטן מצויים היו זרעים רעים ונוראים - זרעי באובב.

ממסין

לעולם לא תפטר מעצי באובב אם לא תעקרו בעוצם באבם. הם פורצים ופושטים על פני הכוכב ונוקבים אותו בשרשיהם. ואם הכוכב קטן מדי עלולים הם לבקעו לחלקטין. (עם טיוט הריקוד עובר הנסיך בין הרוקדים)

זו שאלה של סדר נבטטר. בבקר לאחר שאמה מתרחץ נמתלבש עליך לדאוג גם לנקיון הכוכב שלך. לעקר את שתילי הבאובב מרגע שאפשר להבחין בינם לבין שיחי השושנים הדומים להם מאד בראשית צמיחתם.

נסיך

(אל הקהל) - ילדים השמרו לכם מפני עצי הבאובב!

(ח ו ש ר - יציאת הרוקדים)

תמונה ג' - השקיעה

(מ ו ס י ק ה , אור אדמדום, הנטיף יושב כשגבו מופנה לקהל

צופה בשקיעה, הטיט מתקרב...)

שקיעות השמש חביבות עלי מאד מוא נחבונן בשקיעה.

נטיף

נצטרך לחכות

טיס

לחכות למה?

נטיף

לחכות עד שתגיע שעת השקיעה, נדמה לי כל הזמן כי אני עוד

טיס

בבית! משמגייעה שעת צהריים בארצות הברית, שוקעת השמש בצרפת.

יכולים היינו לראות את השקיעה הזו אילו הגענו לצרפת במשך

דקה. לדאבוננו צרפת רחוקה מדי; אך על פוכבך הקטן יכלת:

עתה להזיז את כסאך כמה צעדים כדי לראות את השקיעה בכל שעה

שתרצה בכך...

יום אחד ראיתי את שקיעת השמש אומעיים וארבע פעמים!

נטיף

אתה יודע... טוב לראות את שקיעות השמש כשאתה עצוב מאד...

(האור דועך, מוזיקה, הנטיף יוצא הטיים ניגש אל המטוס...

מתחיל שוב לעטוף בחיקו, הנטיף שב להסרידו)

כבשה האוכלת שיתיה אטנים, האם אוכלת היא גם פרחים?

נטיף

כבשה, אוכלת כל דבר המזדמן לה בדרכה.

טיס

אפילו פרחים בעלי חיים?

נטיף

כן, אפילו פרחים בעלי חיים

טיס

ולמה משמשים החוחים?

נטיף

(הטיים מנסה לחלץ בורג... מתעצמן)

איך כל תועלת בחוחים. הפרחים מנצלים אותם אך ורק

טיס

כדי להכעיסו!

באמת? אינני מאמין לך

נטיף

(הטיים ממשיך לעבוד)

5/...

(מטריד אותו) האם חושב אתה?...
T

נסיר

אינני חושב!... אני עטוף פעם בדברים רציניים

טייט

(הנסיך מביט בו בתמחול) עניינים רציניים! אמה

הנסיך

מדבר ממש כמו המבוגרים (ברוגז)

(ממשיך בכעס רב) מעיר אני פוכב, שם גר אדם שפניו

תמוצים. איש זה לא הריח פרח מימיו. מעודו לא הסתפל

בפוכב, אבל לא אהב אדם בעולם מימיו לא עשה דבר מלבד

חבור מספרים. פל היום הוא אומר פמור:

"אני אדם רציני! אני אדם רציני!" נבשהוא אומר

זאת הוא מתנפח מרב גאווה. יצור זה איננו אדם -

זוהי פטריה!

מה?

טייט

פטריה!

נסיר

(בכעס) הפרחים מנאליים חוחים זה מליונים שנים,

ואף על פי כן אוכלים הכבשים את הפרחים זה מליוני

שנים. האם אין זה עניין רציני לחקור ולברר למה

מתאמצים הפרחים על כן לגדל חוחים שאינם מועילים

להם כלל?

והמלחמה בין הכבשים והפרחים איננה עניין חשוב?

האין זה דבר רציני שבעתלים מחטבנותיו של אדון

שמן ואדום פרצוף?

(בהרהורים) הפרח שעל פוכבי פה קטן שכבשה קטנה יכולה

יכולה לגמור אותו בלי להרגיש כלל....

(ממשיך בפנים אדומות מכעס) אם מישחו אוהב פרח

אחד ויחיד, שאין שני לו בכל מליוני הכוכבים, כי

יכול הוא לומר בלבנו: "אני שם נמצא הפרח שלי..." אה

אם לאכול הכבש את הפרח הלא ידמה בנפשו פאילו דעך לפתע
 אורט של פל הפוכבים... וכלום זה עניין של מה בכך בעיניך?
 (דמעות חונקות את גרונו... הטייס מתקרב ומחבקו)
 הפרח האהוב עליך אינו בטפנה. אציר מחסום לחסם את
 פי כבשתך... גם רשת אציר להגן על הפרח שלך...

טייס

תמונה ד' - הנסיך הקטן והשושנה המפוקנמת

אה! זה עתה התעוררתי... סליחה... עודני פרועה לגמרי...
 מה יפה את?!
 האין זאת?
 שושנה זו אינה צנועה ביותר אך כל סך נהדרת
 הגיעה השעה של פת שחרית. הזקל נא לדאוג לי...
 גנדרנותה של השושנה הזו מעייפת ביותר.
 יבנאנ נא הנמרים בעלי הצפורניים החדות!
 על כוכבי איך שנט נמרים. וידוע שאין הנמרים אוכלים עשבים
 אינני עשב
 סלחי נא לי...
 אינני פוחדת מפני נמרים כלל חכלל אבל רוחות פרצים לא אוכל
 לסבול, אולי יש לך פרגוד בשבילי?
 איננה טובלת רוחות אפרצים! אכן מוזר ומשונה הפרח הזה...
 בלילה חכמה אותו בפעמון זכוכית. כאן שורר קר נורא. הסדרים
 אינם נוחים פה. במקום שממנו באתי... (משתעלת) ומה עם הפרגוד?
 חשבת ליצאת גלבקשו, אולם חיכיתי שתסיימי דברייך...
 (לעצמו) מוטב היה לי לא לשים לב לדבריה. כי אין לחת אמוך בדברי
 הפרחים. יש להיסתכל בהם להינות מריחם וחו לא. במקום לברוח ממנה
 חייב אני להבין ללבנ ולחוש את אהבתה מעד לחבולותיה התמימות...
 אולי אני צעיר מדי להעץ כיצד לאהוב אותה...

שושנה
 נסיך
 שושנה
 נסיך
 שושנה
 נסיך
 שושנה
 נסיך
 שושנה
 נסיך
 שושנה
 נסיך
 שושנה
 נסיך
 שושנה
 נסיך

לאחר זמן החליט הנסיך הקטן לצאת למסעות לפני צאתו להרן ביקש להשאיר את כוכבו נקי ומסודר. בשעות הבוקר שקד לגרוף כראוי את לועם של שני הרי והעש אשר לו.

כרוז:

(ריקוד מוסיקה הנסיך מנקה את כוכבו)

שלום

נסיך:

(אינה עונה)

שושנה:

שלום.

נסיך:

(משתעלת) החנהגתי מטפסה ואני מבקשת את סליחתך. השתדל נא להיות

שושנה:

מאושר וטוב לב! אני אוהבת אותך כמויבן ואשמתי היא שהדבר לא נודע לך. אין זה חשוב... אך גם אתה נהגת בחוסר בינה כמוני. השתדל נא להיות מאושר... הנח את המכסה הזו כי אין לי עוד חפץ בו.

אבל הרוח.....

נסיך:

אינני מצוננת כל כך... אדרתא, אויר הלילה הצונן יהיה גם למרפא אני מרח.

שושנה:

ולא תפחדי מפני וחיות הרעות...?

נסיך:

שושנה: עלי לסבול את קרבתם של שניים-שלושה זחלים אם רצוני להכיר פרפרים. אומרים שנים יפים להפליא. ומי עוד יבקר אותי? אתה תהיה רחוק מכאן...

ומפני החיות הגדולות אינני פוחדת בכלל הרי לי צפורניים.

החלטת להסתלק מכאן... אל תשתהה... לך לך.

החלטת להסתלק מכאן... אל תשתהה... לך לך.

תמונה ה - כוכבו של המלך הבויד

וכך יצא הנסיך הקטן לדרכו. הנסיך הקטן הגיע לאיזור הכוכביות.

קרייז

"325" "326" "327" על הכוכב הראשון בקבוצת הכוכבים הקטנים

האלה שכן מלך זקן ובויד.

האח! הזה נתין אחי!

מלך:

איכה הפיר אחי המלך אם לא ראה אותי מעולם?

נסיך:

(לעצמו) טוף טוף זביתי למלך על מישהו.

מלך:

(לנסיך) קרב שלי מדי שאוכל לראות אותך.

(מפהק מחפש מקום לשינה)

הנסיך:

אין זה מן הנימוס לפהק לפני המלך והריני אוסר עליך לעשות כן.

מלך:

לא אוכל להתאפק! עברתי דרך ארנסה ולא עצמתי את עיני...

נסיך:

אם מן אני פוקד עליך לפהק! זה שנים רבות לא ראיתי אדם מפהק,

מלך:

לכן מוצא אני עניין רב בפייהוקים. פהק איפא שנית זוהי פקודה.

פקודתך מפחידה אותי... לא אוכל עוד...

נסיך:

מלך: אם כן, הנני פוקד עליך לפהק ועתים ל...

אם על המלך טוב, אולי ירשה לי לשבת?

נסיך:

פוקדני עליך פי תשב מייד!

מלך:

(לעצמו) כוכב זה קטן קטנטן על מה, איפא, מושל מלך זה?

נסיך:

(למלך) אדוני המלך יטלח נא לי אם אציג לו שאלה...

פוקדני עליך שתשאל שאלתך!

מלך:

יאמר נא לי המלך, על מה הוא מולך?

נסיך:

על הכל!

מלך:

על הכל... על כל אלה?

נסיך:

כן על כל אלה.

מלך:

והכוכבים נשמעים לך?

נסיך:

בודאי! הם ממלאים מיד אחר פקודתי. איני סובל חוסר משמעת!

מלך:

(לעצמו) אילו היה בידי שלטון זה, יכול הייתי לחזות בשקיעת -

נסיך:

השמש לא 44 פעמים ביום, כי אם 72 פעם ואולי 100 ואולי 200 פעם,

וזאת בלא להזיז את פטאי ממקומו.

(למלך) אני רוצה לראות בשקיעת החמה. אם על המלך טוב יצווה נא

לשמש כי תשקע.

ראה תראה את השקיעה אשר ביקשתי, ואני אדרוש זאת בכל מוקף אך רצוני

המלך:

להמתין עד שיהיה התנאים נוחים לכך.

נסיר:

אימתי יקום הדבר?

מלך:

הדבר יהיה בקרוב בטעה... עוד הערב, סמוך לשעה 7.40 ואז

תראה במו עיניך הן נשמעים לי וממלאים את פקודתי!

נסיר:

(מפקק לעצמו) חבל על שקיעת השמש שהמצתי הפעם. מה לי כאן

הנני ואמשיך בדרכי!

מלך:

אל תלך מכאן. אמנה אותך לשר;

נסיר:

איזה שר?

מלך:

שר... שר משפטיט!

נסיר:

הרי אין לי כאן אדם שאפשר לשופטו!

מלך:

הדבר אינו ידוע לי, כי לא טיירתי עדין בכל רחבי ממלכתי.

הריני זקן בא בימים אין כאן מקום למרובה, ואין לי כח

ללכת ברגל.

נסיר:

כבר ראיתי, פי גם שם אין נפש חיה...

מלך:

אם כן: שפוט השפוט את עצמן. ואין לך דבר קשה מזה! לדין

את עצמן קשה שבעתיים מלדין אחרים. אם תשפיל לשפוט את

עצמן פראוי, תוניה כי חכם אתה.

נסיר:

אמנם כן, אך זאת נוכל לעשות בכל מקום שהוא! ואין לי

צורך לגור דוקא על סוכב זה.

מלך:

המ... המ... הושב אני פי אם שם על פוכבי גר עכבר זקן אני שומע

את קולו פלילות. תוכל אינני לשפוט את העכבר הזה. מפעם לפעם

תוכל לדין אותו למוות וכה יהיה תלני במשפט הצדק שלך. אבל בכל

פעם תצטרך לתת לו חנינה, יש לנהוג בחיסכון פי הוא העכבר

היחיד עמדי נחנו.

נסיר:

אינני נוהג לדין למוות... אלך לדרכי

מלך:

לא

נסיר:

אם רוצה אתה הוד מלכותו פי ימלאו את פקודותיו, עליו לתת לי

פקודה המתקבלת על הצעת. למשל: לצרוע עלי שאסתלק מכאן תוך

דקה. (המלה אינו משיב, הפטיר מהטט תחילה נאנח ויוצא)

מלך:

(קורא אחריו) אתה תהיה השגריר שלי בחוץ לארץ

הנסיר:

(בהרהור רציני) מה מוזרים המבוגרים האלה!

10/...

חמונ ד' - על פוכבו של הרברבן

רברבן

הלו, אחד ממעריצי בא.

נסיך

בוקר טוב. מה המגבעת הזו על ראשך?

רברבן

זו מגבעת מיוחדת להצדעות;

אני מרים אותה לשמנתחמס מפייס לכבודי;

אך לדאבוני, אין איש עובר במקום הזה.

נסיך

האמנם?

רברבן

הר כף אל כף

(הנסיך עושה פדברו והרברבן מרים מעט את מגבעתו)

נסיך

זה מטעסע יותר מאשר בקור אצל המלך

(חוזר נמוח, בכל פעם מרים הרברבן את הכובע)

רברבן

האמנם מעריץ אתה אותי מאד?

נסיך

מה זה מעריץ?

רברבן

פירוט הדבר, שאני נושב בעיניך האדם היפה ביותר, ההדור

ביותר, העשיר ביותר והמשכיל ביותר על הכוכב הזה.

נסיך

הן אתה האדם היחיד השוכן על כוכב זה! (בתמיחה)

רברבן

אף על פי כן, העריצני נא!

נסיך

אני מעריץ אותך (מוסיף פתטים בתמיחה)

אך מה זה בכלל חשוב לך?

(אל עצמו) אכן מוזרים המבוגרים הללו.

(תנועה + מנטיקה)

חמונה ז' אצל איש העסקים

(איש העסקים שקוע בעסקיו, אינו מרים ראש עשהנסיך הקטן

נכנס)

בקר טוב! חגיגריה שלך כבתה!

נסיך :

שלש ועוד שתיים - חמש. חמש ושבע - שתיים עשרה, שתיים עשרה

איש העסקים:

ועוד שלוש - חמש עשרה. בקר טוב!

חמש עשרה ועוד שבע - עשרים ושתיים

עשרים ושתיים ועוד שש - עשרים ושמונה.

אין לי פנאי להציחה שנית! עשרים ושש ועוד חמש - שלושים ואחת

אוי... ובכן בטף הכל - חמש מאות מיליון, שש מאות עשרים ושנים

אלף שבע מאות שלושים ואחד!

חמש מאות מיליון מה?

נסיך:

הא? אתה עוד כאן? חמש מאות מיליון... איני יודע מה... אני

איש העסקים:

עסוק כל כך! אני איש מעשי ואין לי זמן לדברי - הבל.

שתיים וחמש-שבע...

חמש מאות מיליון מה?

נסיך:

זה המישים וארבע שנים אני יושב על כוכב זה ובמשך כל הזמן

איש עסקים:

לא הפריעו לי אלא שלוש פעמים בלבד! בפעם הראשונה לפני

עשרים ימתיים שנה, בקלעה חנה איזו חיפושית מסווגה; זמזמה

ובלבלה אותי כל כך שארבע שגיאות נפלנו בחשבוני.

בפעם השניה לפני חמשת עשרה שנה תקפה אותי מחלה. אינני מספיק

לעסוק בהתעמלות אין לי פנאי ללכת בטל - אני איש מעשי. וכעת

ההפרעה השלישית!...

ובכן אמרתי חמש מאות מיליון...

מיליון מה?

נסיך:

מיליון דברים קטנטנים המופיעים לעתים בשמים.

איש העסקים:

זבובים? נסיר:

לא! דברים זעירים ומזהירים! איש עסקים:

דבורים? נסיר:

לא ולא! דברים נוצצים מזהב המעוררים חלומות בלבם של פסלנים. איש עסקים:

אולם אני איש מעלי אין שעות פנויה לחלומות שוא!

פונתך אימא לפוכבים? נסיר:

הוא הדבר, פוכבים. איש עסקים:

וכי מה תעשה בחמש מאות מליון פוכבים? נסיר:

חמש מאות מליון, שש מאות נשנים אלף שבע מאות שלושים ואחד! איש עסקים:

ואני איש מעסי ואוהב דינוק!

ומה אתה עושה בפוכבים הללו? נסיר:

מה אני? עושה בהם? איש עסקים:

כן? נסיר:

אני מחזיק בהם איש עסקים:

אתה מחזיק בפוכבים? נסיר:

כן. איש עסקים:

כבר ראיתי מלך, אשר... נסיר:

המלכים אינם מחזיקים בכלום. הם רק מולכים והרי זה שונה לגמרי. איש עסקים:

ולמה לך להחזיק בפוכבים? נסיר:

אני מחזיק בהם כדי להיות עשיר. איש עסקים:

למה לך עושר? נסיר:

כדי לקנות לי עוד פוכבים, אם יתגלו אי פעם. איש עסקים:

אין אפשר לקנות פוכבים? נסיר:

וכי למי הם שיכונים? איש עסקים:

אינני יודע... אינם שוכנים לאיש. נסיר:

אם כן שלי הם, משום שהייתי הראשון אשר חשב על כך! איש עסקים:

/...

- נסיר: ומה אתה עושה בכוכבים האלה?
- איש עסקים: סופר ארוח, וחוזר וסופר
- נסיר: ומה תעשה בהם?
- איש עסקים: אני יכל להפקיד אותם בבנק.
- נסיר: מה?
- איש עסקים: אני רואם על פיסת נייר את מספר הכוכבים שלי, אח"כ שם את הפתק במגרה ונועל אותה במפתח.
- נסיר: וזה הכל?
- איש עסקים: כן, וזה מטפיק!
- נסיר: עניין משעשע למדי; אך איך זה מתקבל על הדעת.
- יש לי פרח שאני משקה אותו יום יום ויש לי שלושה הרי געש שאני מנקה שבוע שבוע. הרי הגעש והשושנה שלי נהנים מזה שום שלי, אבל אתה אינך מועיל לכוכבים ולא פלום...
- איש עסקים: (פוער פיו בתמיהה)
- נסיר: בריות משונות המבוגרים האלה. (יוצא)

חמונה ח' - אצל מדליק הפנסים

- (מנטיקה ריקוד טולו של מדליק הפנסים)
- נסיר: בוקר טוב אדוני! מדוע פמית את פנסך?
- מ.פ.: פקודה היא. בוקר טוב.
- נסיר: מה הפקודה?
- מ.פ.: הפקודה היא לכבות את פנסי. ערב טוב! (מדליק טוב)
- נסיר: ומדוע הדלקת טוב?
- מ.פ.: פקודה היא.
- נסיר: אינני מבין.

איך פאן מה להבין. פקודה היא פקודה. בוקר טוב!

מ.פ.:

(מכבה ומנגב את מצחו במטפחת משופצת)

עוסק אני במקצוע היום. פעם היתה זו עבודה טובה. הייתי

מכבה את הפנס בבוקר ומדליק אותו בערב. היה לי פנאי

לנוח בשעות היום ולישון בלילה.

האם נשתנו ההוראות שנתנו לך?

נס"ך:

הצורה היא שההוראות לא השתנו, אבל הכוכב מסתובב מהר יותר

מ.פ.:

ובכך?

נס"ך:

ובכך פעם עושה הכוכב סבוב שלם בדקה, ואין לי פנאי לנוח

מ.פ.:

אפילו שניה אחת. אני מדליק את הפנס ומכבה אחת לדקה!

מוזר, על פוכבן היממה נמשכת דקה אחת בלבד.

נס"ך:

בכלל לא מוזר. הגו עבר חדש מאז פתחנו בשיחה.

מ.פ.:

חודש המים?

נס"ך:

כן, חודש ימים. שלושים הקות - שלושים יום ערב טוב! (אומר

מ.פ.:

ומדליק את הפנס)

אני יכול לתת לך עצה איך לנוח פשתרצה.

נס"ך:

אני רוצה בזה המיד.

מ.פ.:

הכוכב שלך עטן כל פך, שאתה יכול להקיף אותו בשלוש פסיעות

נס"ך:

בלבד. הצעד לאט מדי להמצא המיד באור השמש. פשתרצה לנוח

הצעד לאט והיום יהיה ארוך כרצונך.

זה לא מטפח אותי ביותר, כי אין דבר חביב עלי מן השינה.

מ.פ.:

איך לך מזל!

נס"ך:

איך מזל... בוקר טוב! (אמר וכיבה)

מ.פ.:

(נאנח ובוקר בהרהור) זהו האיש היחיד בין מכרי החדשים

הנס"ך:

שעמו יכלתי להתיידד. אולם פוכבו עטן מדי ואין בו מקום לשנים.

חמונה ט' - אצל הגיאוגרף

(זקן יושב וכותב)

מהו הספר העבה הזה ומה מעשין כאן?

נסיך:

אני גיאוגרף.

גיאוגרף:

מה זה גיאוגרף?

נסיך:

גיאוגרף הוא מלמד הידוע מקום כל הנהרות, הימים ההרים והמסבאות.

גיאוגרף:

מעניין מאד. סוף סוף מקצוע הגון! הפוכב שלך יפה.

נסיך:

היש בו אוקיינוס?

אינני יודע.

גיאוגרף:

והרים יש כאן?

נסיך:

אינני יודע.

גיאוגרף:

ונהרות נמדברות?

נסיך:

גם זה לא ידוע לי.

גיאוגרף:

הרי אתה גיאוגרף! (בתמיחה)

נסיך:

אבל אינני חיר חוקר ארצות. הגיאוגרף הוא אדם חשוב ודי.

גיאוגרף:

הוא אינו משוטט בעולם. ספר לי על הפוכב שלך.

(פותח ספר מחדד עפרון ומוכן לכתוב)

... ובכך?...

הפוכב שלי איננו מעניין ביותר. יש לי שלושה חרי געש ויש לי

נסיך:

גם פרח.

אין אנו נוהגים לרשום פרחים.

גיאוגרף:

מדוע? הן זה הדבר היפה ביותר!

נסיך:

איננו רושמים פרחים משום שהם בני חלוף.

גיאוגרף:

מה פירוש בני חלוף?

נסיך:

ספרי הגיאוגרפיה אינם מתישנים לעולם, אך לעתים רחוקות יקרה

גיאוגרף:

פי הר יאנה אח מקומו ואוקינט יתרוקן ממימיו. אנו פותבים

כך על דברים הקיימים לתמיד.

לאן אתה מיעץ לי לבטוע ואיפה לבקר?

אל כונב הלכת "דרך". לכונב זה יצא שם טוב.

מ ו י ס י ק ה + ח נ ו ע ה

נסיר:

גיאוגרף:

תמונה י'

נוכב הלכת שמו ארץ

הנטיין הקטן הגיע אל כוכב הלכת השביעי - ארץ

כרוז:

הארץ איננה סתם כוכב לכת!

.....

יש בה מאה ואחד עשר מלכים, 7000 גיאוגרפים, 910.000 טווחרים
ואנשי עסקים. 7.500.000 אלף שיכורים, שלוש מאות מיליון
רברבנים.

כלומר קרוב לשני מיליארד אנשים מבוגרים.

ר ק ו ד טיפוסים - כל אחד מהטיפוסים על הבמה עושה תנועה

אופינית למקצועו)

לפני המצאת החשמל העסיקו בכל שש היבשות, אלפי אנשים
להדלקת פנסים הרחובות.

קריין:

היה זה מחזה נהדר בעיני המסתכל מרחוק, היה זה כמחול נפלא
וגדול. תחילה היו מופיעים מדליקי הפנסים מניו זילנד ואוסטרליה
הם היו מדליקים את פנסיהם והולכים לישון.

אחריהם נכנסו למחול האורים מדליקי הפנסים מטיין ובסמיר.

ואחיהם המדליקים ברוסיה ובהודו. אחר כך הופיעו המדליקים

באפריקה ובאירופה אחריהם מדליקי אמריקה הדרומית ולבסוף

מדליקי הפנסים באמריקה הצפונית.

מעולם לא טעו בסדרי הופעתם על הבמה. היה זה מחזה עצום!

מוסיקה - רקנד הפנסים

פיוז הרפכות

(על הבמה כיוז הרפכות בתנועה, רעש הרפכות)

שלום עליך!

נסיך:

שלום

כוון:

מה מעשיך כאן?

נסיך:

אני אוסף את הנוסעים בקבוצות ומכוון את הרפכות המטיעות אותם

כוון:

לפעמים ימינה, פעמים שמאלה. (רעש רפכות) 18 / ...

נסיך: לאן הם נוסעים ומה הם מבקשים?
 כוון: אפילו נהג הקטר איננו יודע.
 (רעש)

נסיך: האם כבר חוזרים הם?
 כוון: אלה נוסעים אחרים. הם מתחלפים
 נסיך: האם לא היו שמחים בחלקם במקום המצאם?
 כוון: לעולם אינן אדם שמח בחלקו במקום המצאו.
 נסיך: מה מוזרים הם בני האדם. (רעש)

תמונה י"א (בגן השושנים)

מוסיקה - ריקוד השושנים בסיומ פזורות בשטח

נסיך: שלום
 שושנים: שלום
 נסיך: מי אתן?
 שושנים: אננו שושנים.
 נסיך: אה! אני חשבת שהשושנה שלי היא אחת ויחידה בעולם כולו. והנה
 כאן בגן אחד 5.000 שושנים וכולן דומות אשה לרעותה! (באכזבה)
 (נכנסת השועל)
 שועל: שלום
 נסיך: שלום (מטנה ראשו ואינו רואה דבר)
 שועל: אני כאן. תחת עץ התפוח...
 נסיך: מי אתה? אתה חמוד!
 שועל: אני שועל
 נסיך: בוא לשחק אתי... אני עצוב כל כך.
 שועל: לא אוכל לשחק אתך כי אינני מאולף.
 נסיך: אה, טליחה (מהרהר רגע)
 מה זה מאולף?

אינך מבני המקום? נמה מבקש פאן?

שועל:

את בני האדם אני מבקש. אך מה זה מאולף?

נסיך:

לבני האדם יש רובים! והם צדים זה עסק ביש הם גם מגדלים

שועל:

תרנגולות זה כל עיסקם. אתה מבקש תרנגולות?

לא... אני מבקש לי ידידים.

נסיך:

(השושנים באותו זמן בשטח. נוהגות גנדרנות פנשים מחקרנות)

אליו כששמעו את דבריו האחרונים)

אך מה פירוש לאלף?

לקשור קשרים

שועל:

לקשור קשרים?

נסיך:

כן כן. מעיני אתה נער קטן, איך לי צורך בך.

שועל:

אף אתה אינך זקוק לי בעיניך אינני אלא שועל הדומה למאה

אלף שועלים אחרים. אך אם תאלפני, נהיה זקוקים זה לזה.

אתה תהיה בשבילי אחד ויחיד ואף אני אהיה בעיניך אחד ויחיד בעולם

כולו.

הבנתי... ישנה שושנה... נדמה לי שהיא אלפה אותי.

נסיך:

(השושנים מגלות סקרנות)

אני צד תרנגולות ובני אדם מבקשים לצוד אותי. כל התרנגולות

שועל:

דומות זו לזו וכל בני האדם דומים זה לזה. על סך חיי משעממים

מאד.

אך אם תאלף אותי יאורו חיי אכיר את צעדיך, צעדיהם של אחרים

מבריחים אותי ואילו שלך יעירו אותי לצאת ממאורתך

(שתיקה...)

(מתחנן) -אנא... אלפני נא

שועל:

מתפץ לב אך איך לי פנאי, עלי למצוא לי ידידים ולהביך הרבה

נסיך:

דבריהם.

אם אתה רוצה ידיד - אלף אותי

שועל:

ומה עלי לעשות?

נסיך:

שב לך במרחק מה על הדשא, אני אציץ בך ואתה תשב ולא תזמר
דבר. פי הדבור הוא מקור כל אי ההבנה.

שועל:

אך כל יום תוכל לשבת קרוב יותר אלי... (יושבים זה מול זה)
(השושנים באותו זמן בקטנות פאילו משוחחות)

אני אבכה אם תעזוב אותי

שועל:

אתה אשם אתה ביקשת כי אאלף אותך.

נסיך:

נכון

שועל:

לך הסתכל בשושנים ותראה כי השושנה שלך אחת ויחידה בכל העולם
כולו.

(הנסיך עובר ביניהן...)

אינם דומות לשושנה שלי בכלל, אתן סתם שושנים. איש לא אילף

נסיך:

אתן. דומות לשועל שלי כשפגשתי אותו. אותה שעה לא היה שונה

ממאה אלף שועלים אחרים. אבל מאז היה לידידי הריהו אחד ויחיד

בעולם כולו.

(השושנים באות במבוכה, נעלבות)

אתן יפות אך ריקניות. האם כדאי להקריב את החיים למענכך?

נסיך:

אין השושנה שלי שונה ונבדלת מכן. אך בעיני הריהי חשובה

מכולן שהרי היא שלי.

שלום שלום לכן

(יציאת השושנים)

תמונה אחרונה סוף דבר

(אל הקהל) שש שנים עברו מאז... במשך כל השנים הללו לא
ספרתי המעשה לאיש. ובריי שקבלו את פני בשו"ב, שמחו לראות
אותי חי ושלם.

טיט:

ימה עם הנטיין הקטן?

מהקהל:

יום אחד נעלם. חזר מבראזיל, אל הכוכב שלו.

טיט:

אם מצאו באחד הימים למסע על פני נפשת אפריקה ותזדמנו לאותו
מקום במדבר, אל תמהרו להמשיך בדרךכם, חכו שעה קלה תסת אותו
כוכבו! והיה אם יותיע לפניכם ילד, שפניו ושערו זהב והוא אינו
עונה על שאלות, תוכל לדעת מיהו אותו ילד פלאי.
נבקשה לי אליכם, עדי שלא אוסיף להצטער, כתבו לי מייד
כי הנטיין הקטן חזר אלינו...

(מוזיקה יוצא למטה)